

ordinært Tilskud, der dog i Forbindelse med de efter Reglerne i nærværende Paragraf anvendte Ydelser ikke maa overstige et Beløb af i alt 2 Mill. Kr. De Beløb, som i Henhold til foranstaaende Bestemmelser maatte blive ydet Arbejdsløshedsfonden, skal af denne godtgøres Statskassen, naar Fondens Midler har naaet et Beløb af 30 Mill. Kr., idet den i Lov af 4. Marts 1924 § 29, Stk. 3, foreskrevne Nedsættelse af Bidrag ikke vil være at foretage, førend hele det ovennævnte Tilskud er tilbagebetalt til Statskassen og Fonden atter har naaet en Størrelse af 30 Mill. Kr.

Foranlediget af den stærke Arbejdsløshed begyndte Socialministeriet allerede midt i Sommeren 1925 at overveje, hvad der kunde foretages til at lindre denne, og efter Konference med det under Ministeriet nedsatte Arbejdsudvalg, hvis Opgaver er fastslaaet i den sidste Arbejdsløshedslov, Loven af 1924, udsendte Ministeriet den 26. August et Cirkulære til Landets Kommuner og Amter om at undersøge, hvilke Arbejder der kunde tænkes iværksat med kortest mulig Frist, ligesom en Skrivelse af samme Indhold tilstilledes samtlige Ministerier. Det fremgik af de derved indkomne Oplysninger, at der forelaa planlagte og teknisk forberedte Arbejder, som kunde iværksættes saa godt som straks, og hvortil Pengene var bevilget, til en samlet Sum af 11 Mill. Kr., og tilsvarende Arbejder, hvortil Pengene ikke var bevilget, til en samlet Sum af ca. 31 Mill. Kr. Efter at have gennemgaaet dette Materiale, afgav Arbejdsudvalget den 7. Oktober 1925 en enstemmig Betænkning, dog at et Medlem, Hauch, udtalte, at han var „absolut imod, at der stedse fortsættes med Ydelse af Statstilskud til Arbejdsløn ved Gennemførelsen af kommunale Arbejder“, ligesom han og andre Medlemmer tog Forbehold med Hensyn til Formen for et andet i Betænkningen omhandlet Forhold, Støtte til enkelte Industrier.

I Overensstemmelse med denne Indstilling fra Arbejdsudvalget fremsatte derpaa Socialministeren et Lovforslag, hvorefter der til Arbejder, der iværksættes af Statsinstitutioner, Kommuner eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, i Tiden fra nærværende Lovs Ikrafttræden og indtil den 15. Maj 1926, kan ydes *Tilskud*, for saa vidt det særlige Øjemed at modvirke Arbejdsløshed i den paagældende Egn i nævnte Tidsrum er bestemmende for, at det paagældende Arbejde fremmes netop nu. Til Udredelse af saadanne Tilskud skulde der af Statskassen til Socialministerens Raadighed stilles et Beløb af indtil 1 Mill. Kr. til Statsinstitutioner og indtil 2 Mill. Kr. til Kommuner eller private